

Република Србија
УПРАВНИ СУД
12 У 12022/11
7.3.2013. године
Београд

У ИМЕ НАРОДА

Управни суд, у већу састављеном од судија: Невене Милојчић, председника већа, мр Зорана Релића и Стева Ђурановића, чланова већа, са вишим судијским сарадником Љубом Ергићем, као записничарем, одлучујући у управном спору по тужби тужиље А.А. из ..., ... број ..., ради поништаја решења Војне поште број 1094 Београд, УП-2 број 03-1-2/48-2 од 26.9.2011. године, у предмету радног односа, у нејавној седници већа одржаној 7.3.2013. године, донео је

ПРЕСУДУ

Тужба СЕ УВАЖАВА, ПОНИШТАВА решење тужене Војне поште број 1094 Београд, УП-2 број 03-1-2/48-2 од 26.9.2011. године и предмет враћа туженом органу на поновно одлучивање.

Образложење

Оспореним решењем одбијена је жалба тужиље изјављена против решења Ваздухопловног завода "Мома Станојловић" Батајница, инт. број 05/5100-142 од 31.10.2008. године, којим је утврђено да тужиљи, распоређеној код првостепеног органа на радном месту ВШ бригадир у Одељењу лет. опреме, престаје служба због немогућности распоређивања на одговарајуће радно место у поступку трансформације, са 31.10.2008. године, уз право на једнократну отпремнину у висини од 12 бруто - плата коју би остварила у последњем месецу пре престанка службе.

У тужби поднетој Управном суду дана 3.11.2011. године, тужиља оспорава законитост решења туженог органа, наводећи да јој је служба престала

потпуно неосновано и незаконито, јер је у првостепеном и другостепеном решењу дошло до погрешног вредновања квалитета и стручности њенога рада. Тужила истиче да јој је 2006. године квалитет рада први пут вреднован оценом 3, због тога што је дуго одсуствовала са рада због боловања, али да је и даље била у стању да квалитетно извршава своје послове и радне задатке. Предложено је да Суд тужбу уважи и поништи оспорено решење.

У одговору на тужбу тужени орган је остао при наводима датим у образложењу оспореног решења и предложио да суд тужбу одбије.

Испитујући законитост оспореног решења у границама захтева из тужбе, у смислу одредбе члана 41. став 1. Закона о управним споровима ("Службени гласник РС", број 111/09), оценом оспореног решења, наводи изнетих у тужби, одговора на тужбу и списка ове управне ствари, Управни суд је нашао да је тужба основана.

Из списка предмета произлази да је пресудом Управног суда 17 У 14192/10(2009) од 27.5.2011. године поништено је решење туженог од УП-2 број 66-2 од 12.12.2008. године, којим је одбијена жалба тужиле на наведено решење првостепеног органа од 31.10.2008. године, с обзиром на то да, по налажењу Суда, у списима предмета нема доказа за тврдње туженог органа да је извршена организацијско - формацијска промена у постојећим војно доходовним установама и установљене нове формације у ВЗ "Мома Станојловић" број 22.601. Поред наведеног, у образложењу оспореног решења нису дати довољни разлози у смислу испитивања могућности распоређивања тужиле на друго радно место, односно преузимања у трансформисану војну установу, која одговара њеној стручној спреми, доквалификацији или преквалификацији за рад у Војсци или заснивање радног односа у предузећу, установи или државном органу.

Испитујући законитост оспореног решења, Управни суд оцењује да тужени орган, доносећи оспорено решење у извршењу наведене пресуде Управног суда, није поступио у складу са правним схватање суда и примедбама у погледу поступка на које је пресудом указано, на шта је, сагласно одредби члана 69. став 2. Закону о управним споровима, био обавезан. Суд, наиме, констатује да се оспорено решење разликује од наведеног решење туженог органа које је поништено пресудом од 27.5.2011. године утолико што је у њему садржан навод према коме је "Комисија, формирана на основу решења МО Сектора за материјалне ресурсе Управе за одбрамбене технологије, пов. бр. 3664-1 од 11.9.2008. године, поступајући по тачки 3, извршила анализу кадра у односу на досадашњи радни квалитет цивилних лица, оцене њихвог резултата, квалификациону структуру и

друга мерила подрзумевајући и самосталност у раду, сарадњу, однос према средствима рада, оспособљености за обављање послова другог радног места, уштеде и иновације и у односу на социјални статус тих лица, као и остала мерила примерена радном месту у складу са позитивним законским прописима, те на основу тога дала своје мишљење које је приложено уз решење о формирању комисије. Исто тако, утврђено је да је била склона изостајању.". С тим у вези, Суд је увидом у наведени извештај Комисије, ин број 3694-1 од 15.9.2008. године утврдио да су у том извештају садржан уопштени подаци о списковима цивилних лица која се предлажу за преузимање у Ваздухопловни ремонтни завод "Батајница", уз констатацију да је анализом нове формације и расположивог кадра утврђено да 5 формацијских места не може бити адекватно попуњено цивилним лицима из постојећег састава ВЗ "Мома Станојловић", при чему се ниједно од наведених радних места не односи на радно место на коме је тужиља радила.

Полазећи од изнетог, Управни суд је оценио да у оспореном решењу није поступљено у складу са налогом датим у пресуди у чијем је извршењу оспорено решење донето, односно није садржан никакав навод у смислу испитивања могућности распоређивања тужиље на друго радно место, односно преузимања у трансформисану војну установу, која одговара њеној стручној спреми, доквалификацији или преквалификацији за рад у Војсци или заснивање радног односа у предузећу, установи или државном органу, а како је то наведеном пресудом наложено. Стога, по налажењу Суда, наводи из образложења оспореног решења не упућују на одлуку из диспозитива истог, услед чега је оспорено решење донето уз повреду правила поступка прописану одредбом члана 199. став 2. Закона о општем управном поступку ("Службени лист СРЈ" бр. 33/97 и 31/01 и "Службени гласник РС", бр. 30/10), према којој образложење решења, поред осталог, садржи правне прописе и разлоге који, с обзиром на утврђено чињенично стање, упућују на решење какво је дато у диспозитиву.

Полазећи од изнетог и одредбе члана 33. став 2. Закона о управним споровима, према којој суд решава без одржавања усмене расправе, само ако је предмет спора такав да очигледно не изискује непосредно саслушање странака и посебно утврђивање чињеничног стања, или ако странке на то изричито пристану, Управни суд је нашао да су се, у конкретном случају, стекли услови за одлучивање о законитости оспореног решења без одржавања усмене расправе, будући да је одлука суда заснова на утврђеној повреди правила поступка од стране туженог.

Са изнетих разлога, Управни суд је одлучио као у диспозитиву ове пресуде, применом одредбе члана 40. став 2. и члана 42. став 1. Закона о управним

споровима, с тим што су примедбе суда изнете у овој пресуди обавезне за тужени орган у поновном поступку одлучивања по жалби тужиље изјављеној против решења првостпеног органа у смислу одредбе члана 69. став 2. истог Закона.

ПРЕСУЂЕНО У УПРАВНОМ СУДУ
дана 7.3.2013. године, 12 У 12022/11

Записничар
Љубо Ергич,с.р.

Председник већа-судија
Невена Милојчић,с.р.

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Дејан Ђурић

РС